

مقدمه

¹ یعقوب، که غلام خدا و خداوند عیسی مسیح است، به دوازده سبط که پراکنده هستند؛ خوش باشید.

امتحان ایمان شما را صبور می‌کند

² ای برادران من، وقتی که در تجربه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید؛³ چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند.⁴ لکن صبر را عمل تأم خود باشد، تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید.⁵ و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سؤال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطا می‌کند و ملامت نمی‌نماید، و به او داده خواهد شد.⁶ لکن به ایمان سؤال بکند، و هرگز شک نکند. زیرا هرکه شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می‌شود.⁷ زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت.⁸ مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایدار است.⁹ لکن برادر مسکین به سرافرازی خود فخر بنماید،¹⁰ و دولتمند از مسکنت خود، زیرا مثل گل علف در گذر است.¹¹ از آنرو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حُسن صورتش زایل شد؛ به همین‌طور شخص دولتمند نیز در راه‌های خود، پژمرده خواهد گردید.¹² خوشبحال کسی که متحمل تجربه شود، زیرا که چون آزموده شد، آن تاج حیاتی را که خداوند به محبّان خود وعده فرموده است خواهد یافت.

¹³ هیچ‌کس چون در تجربه افتد، نگوید: خدا مرا تجربه می‌کند، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی‌شود و او هیچ‌کس را تجربه نمی‌کند.¹⁴ لکن هرکس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشد، و فریفته می‌سازد.¹⁵ پس شهوت آبدستن شده، گناه را می‌زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می‌کند.¹⁶ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید!¹⁷ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه‌گردش نیست.¹⁸ او محض اراده خود ما را به وسیله کلمه حق تولید نمود، تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم.

کنندگان کلام باشید نه فقط شنندگان

¹⁹ بنابراین، ای برادران عزیز من، هرکس در شنیدن تند، و در گفتن آهسته، و در خشم سُست باشد،²⁰ زیرا

مقدمه الرسالة

¹ یعقوب، عَبْدُ اللَّهِ وَالرَّبِّ يَسُوعَ الْمَسِيحِ، يُهْدِي السَّلَامَ إِلَى الْإِثْنَيْ عَشَرَ سِبْطاً الَّذِينَ فِي السَّائِتِ.

امتحان ایمان يُنشِئ صبرا

² اِحْسِبُوهُ كُلَّ فَرَحٍ، يَا اِخْوَتِي، حَيْثَمَا تَقْعُونَ فِي تَجَارِبِ مُتَوَعِّةٍ عَالَمِيَّةٍ اَنَّ امْتِحَانَ اِيْمَانِكُمْ يُنْشِئُ صَبْرًا. ⁴ وَاَمَّا الصَّبْرُ فَلْيَكُنْ لَهُ عَمَلٌ تَامٌ لِكَيْ تَكُونُوا تَامِّينَ وَكَامِلِينَ غَيْرِ تَاقِصِينَ فِي شَيْءٍ. ⁵ وَاِنَّمَا اِنْ كَانَ اَحَدُكُمْ تُعَوِّزُهُ حِكْمَةٌ فَلْيَطْلُبْ مِنَ اللَّهِ الَّذِي يُعْطِي الْجَمِيعَ بِسَخَاءٍ وَلَا يُعَيِّرُ، فَسَيُعْطَى لَهُ. ⁶ وَلَكِنْ لِيَطْلُبْ اِيْمَانٍ غَيْرِ مُرْتَابِ الْبَيْتَةِ لِأَنَّ الْمُرْتَابَ يُشْبِهُ مَوْجًا مِنَ الْبَحْرِ تَحْبِطُهُ الرِّيحُ وَتَذْفَعُهُ، فَلَا يَطْنُ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ أَنَّهُ يَتَالَ شَيْئًا مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ. ⁸ رَجُلٌ ذُو رَأْيَيْنِ هُوَ مُتَقَلِّفٌ فِي جَمِيعِ طَرَفِهِ. ⁹ وَلْيَفْتَحِرِ الْأَخُ الْمُتَضَعُ بِازْتِقَاعِهِ، ¹⁰ وَأَمَّا الْغَنِيُّ فَبِإِتْصَاعِهِ لِأَنَّهُ كَزَهْرِ الْعُشْبِ يَزُولُ. ¹¹ لِأَنَّ الشَّمْسَ أَشْرَقَتْ بِالْحَرِّ فَيَسْتِ الْعُشْبُ، فَسَقَطَ زَهْرُهُ وَفَنِيَ جَمَالُ مَنْظَرِهِ، هَكَذَا يَذْهَبُ الْغَنِيُّ أَيْضًا فِي طَرَفِهِ. ¹² طُوبَى لِلرَّجُلِ الَّذِي يَحْتَمِلُ التَّجَرِبَةَ، لِأَنَّهُ إِذَا تَرَكَى يَتَالَ إِكْلِيلَ الْحَيَاةِ الَّذِي وَعَدَ بِهِ الرَّبُّ لِلَّذِينَ يُجْبُوهُ.

¹³ لَا يَقُلْ أَحَدٌ، إِذَا جَرَّبَ: إِنِّي أَجَرَّبْتُ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ، لِأَنَّ اللَّهَ غَيْرُ مُجَرَّبٍ بِالشَّرُورِ وَهُوَ لَا يَجَرَّبُ أَحَدًا. ¹⁴ وَلَكِنْ كُلُّ وَاحِدٍ يُجَرَّبُ إِذَا انْجَدَبَ وَانْجَدَعَ مِنْ شَهْوَتِهِ، ثُمَّ الشَّهْوَةُ، إِذَا حِيلَتْ، تُلِدُ خَطِيئَةً وَالْخَطِيئَةُ، إِذَا كَمَلَتْ، تُنْجِئُ مَوْتًا. ¹⁶ لَا تَضْلُوا، يَا اِخْوَتِي الْأَجْبَاءَ. ¹⁷ كُلُّ عَطِيَّةٍ صَالِحَةٍ وَكُلُّ مَوْهِبَةٍ تَامَةٍ هِيَ مِنْ قَوِّ تَارِلَةٍ مِنْ عِنْدِ أَبِي الْأَنْوَارِ، الَّذِي لَيْسَ عِنْدَهُ تَغْيِيرٌ وَلَا ظِلٌّ دَوْرَانِ. ¹⁸ سَاءَ قَوْلَدَتَا بِكَلِمَةِ الْحَقِّ لِكَيْ تَكُونَ بِأَكُورَةٍ مِنْ خَلَائِقِهِ.

سامعي وفاعلي الكلمة

¹⁹ إِذَا، يَا اِخْوَتِي الْأَجْبَاءَ، لِيَكُنْ كُلُّ إِنْسَانٍ مُسْرِعًا فِي الْإِسْتِمَاعِ، مُبْطِئًا فِي التَّكَلُّمِ، مُبْطِئًا فِي الْعَصَبِ، ²⁰ لِأَنَّ عَصَبَ الْإِنْسَانِ لَا يَصْنَعُ بِرَ اللَّهِ. ²¹ لِيَذَلِكِ اطْرَحُوا كُلَّ تَجَاسِيَةٍ وَكَثْرَةِ شَرٍّ فَاقْبَلُوا بِوَدَاعَةٍ الْكَلِمَةَ الْمَعْرُوسَةَ الْقَادِرَةَ أَنْ تُخَلِّصَ نُفُوسَكُمْ. ²² وَلَكِنْ كُونُوا عَامِلِينَ بِالْكَلِمَةِ لَا سَامِعِينَ فَقَطْ، خَادِعِينَ نُفُوسَكُمْ. ²³ لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ أَحَدٌ سَامِعًا لِلْكَلِمَةِ وَلَيْسَ عَامِلًا قَدْ أَكَّ بُشْبُهُ رَجُلًا تَاطَرَأَ وَجْهَ خَلْقَتِهِ فِي مِرَاةٍ، فَإِنَّهُ تَطَرَّ ذَاتَهُ وَمَضَى وَلَوْفَتْ نَيْسِي مَا هُوَ. ²⁵ وَلَكِنْ مَنْ اطَّلَعَ عَلَى التَّامُوسِ

الْكَامِلِ، تَامُوسِ الْحَرْبَةِ، وَتَبَّتْ وَصَارَ لَيْسَ سَامِعاً تَأْسِياً
 بَلْ عَامِلاً بِالْكَلِمَةِ، فَهَذَا يَكُونُ مَعْبُوطاً فِي عَمَلِهِ.²⁶ إِنْ
 كَانَ أَحَدٌ فِيكُمْ يَظُنُّ أَنَّهُ دِينٌ وَهُوَ لَيْسَ يُلْجِمُ لِسَانَهُ بَلْ
 يَخْدَعُ قَلْبَهُ، فَدِيَانَتُهُ هَذَا بَاطِلَةٌ.²⁷ الدِّيَانَةُ الطَّاهِرَةُ النَّفِيسَةُ
 عِنْدَ اللَّهِ الْآبِ هِيَ هَذِهِ: افْتِقَادُ الْيَتَامَى وَالْأَرَامِلِ فِي
 ضِيقَتِهِمْ وَحِفْظُ الْإِنْسَانِ نَفْسَهُ يَلَا دَنَسٍ مِنَ الْعَالَمِ.

خشمِ انسان عدالت خدا را به عمل نمی‌آورد.²¹ پس هر
 نجاست و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام
 کاشته شده را بپذیرید، که قادر است که جانهای شما
 را نجات بخشد.²² لکن کنندگان کلام باشید نه فقط
 شنوندگان، که خود را فریب می‌دهند.²³ زیرا اگر کسی
 کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت
 طبیعی خود را در آینه می‌نگرد:²⁴ زیرا خود را نگریست
 و رفت و فوراً فراموش کرد که چطور شخصی
 بود.²⁵ لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم
 دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنونده
 فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کننده عمل، پس او در
 عمل خود مبارک خواهد بود.²⁶ اگر کسی از شما گمان
 برد که پرستنده خدا است و عنان زبان خود را نکشد،
 بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل
 است.²⁷ پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این
 است: که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد
 کنند، و خود را از آرایش دنیا نگاه دارند.